

Smolivecké noviny

Měsíčník obcí Budislavice, Dožice, Mladý Smolivec, Radošice a Starý Smolivec

foto Jiří Krejčík

Konec prázdnin s překvapením

Foto k článku na straně 8

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

je po prázdninách, začal nový školní rok a zbývající část roku nás čeká plánování, příprava rozpočtu obce, kulturních akcí. Budeme se muset začít věnovat i nepopulárním otázkám pro každého z nás, a to je nastavení cen vodného a odpadů.

Všichni naši zastupitelé byli seznámeni s čerpáním rozpočtu za první pololetí. Vyhodnocujeme zavedené změny v odpadovém hospodářství. Jak jste byli již informováni, v letošním roce došlo k výraznému zdražení služeb od svozové firmy Rumpold-P. Toto zdražení se mělo promítnout, pokud bychom neudělali nějaké opatření, do ceny odvozu a likvidace odpadu, chcete-li navýšení ceny známky o 400 Kč. Na toto jsme reagovali snížením četnosti svozů v zimním období jednou za čtrnáct dní a svážením plastů od jednotlivých nemovitostí. Zatím se zdá, a musím to zaklepat, že opatření zabralo a zřejmě nás čeká příjemné překvapení. Samozřejmě velkou porcí a zásluhu na tomto úspěchu máme především my – občané. Za to děkuji. Pokud vše bude pokračovat tak jako doteď tzn. třídít a do popelnice vyhazovat jen to, co už nelze nikam jinak, tak ten předpokládaný nárůst 400 Kč bude z části smazán. Co nás ale čeká v příštím roce, tak to je zvýšení ceny skládkovného na rok 2025 ve výši 250 Kč/t a samozřejmě určitě nějaké to zvýšení ceny za odvoz od Rumpoldu-P. Jenom to skládkovné se promítne do ceny známky navýšením o cca 70 Kč.

Setkávám se s názorem nebo chcete-li otázkami od našich spoluobčanů. Když si platím odvoz popelnice, za kterou chcete pořádk víc a víc, tak si tam naházím, co budu chtít. Proč bych třídil? Všichni si musíme ale konečně uvědomit, že nikdo, a to zdůrazňuji nikdo z nás si odvoz neplatí, ale pouze na něj přispívá. Za prvé: obec platí za svoz firmě Rumpold-P a tu částku poté obec účtuje obyvatelům ve formě ceny známky. Pokud by obec přenesla celou částku, kterou zaplatí Rumpoldu-P do ceny známky, pak bychom se bavili o ceně 1500 Kč za známku. A na tento rozdíl přispívá Obec z rozpočtu rozhodnutím zastupitelstva obce. Za druhé: někteří z nás si zvykli, že naplnit popelnici a nezaplatit za odvoz vždy nějakým způsobem projde. Za třetí: ne všichni chtějí utrácet peníze z rozpočtu obce za odpad, namísto toho, že by mohli být použity na smysluplnější věci. K těmto patřím i já, a proto odpadům věnuji tolik

prostoru. V životě je spousta věcí, které se nedají ovlivnit. Kolik bordelu po mně však zůstane, tak to se ovlivnit dá. Zvlášť když mám možnost odpad roztřídit a kam dát. Jenom stačí trochu chtít.

Další otázka je cena vodného na rok 2025. V letošním roce znovu investujeme velké peníze do zajištění zdrojů a dodávek vody. Dnes za stále teplejších letních měsíců vidíme okolo sebe mnoho a mnoho obcí, které mají problémy s dodávkami vody občanům. Ukazuje se, jak dobré bylo rozhodnutí minulého vedení obce propojit vodojemy Budislavice a Mladý Smolivec. Kdyby se toto neudělalo, tak by dnes při stále se zvětšující spotřebě vody v Mladém Smolivci byl se zásobováním velký problém. Dali jsme dohromady nebo ještě stále dáváme situaci v dodávkách vody ve Starém Smolivci. Letošek zatím byl bez nutnosti nějakých zakázek ohledně čerpání vody a snad to tak zůstane. Vše je to o tom, že musíme neustále do našich letitých vodovodů finančně investovat, obnovovat je. Pak bude problémů se zásobováním co nejméně. Máme zpracovaný Plán financování obnovy vodovodu a kanalizací pro roky 2024-2034. Ukazuje se, že na tvorbu obnovy vodovodů musíme vytvářet daleko větší prostředky než doposud. Zřejmě se nevyhneme každoročnímu navýšení cen o inflaci. I v případě vody je stejná situace jako s odpady. Obec přispívá z rozpočtu obce na konečnou výši ceny pro občany. I tak však můžeme slíbit, že cena naší vody zůstane nejlevnější v širokém okolí a že na tomto panuje shoda celého našeho zastupitelstva.

Na závěr seznámení s probíhajícími a připravovanými pracemi. Dne 10. 9. budeme vybírat zhotovitele projektu „Vodovod Radošice“, který by měl být podle zadání hotov i se stavebním povolením do 17 měsíců po podepsání smlouvy o dílo. Začneme s opravou komunikací v Radošicích od Rosíků k mostu, v Budislavicích ke hřišti, od skládky větví do obecního v Mladém Smolivci a na Draha v Radošicích. Ve Starém Smolivci část kanalizace a výměna oken a dveří v kulturním domě. V Radošicích také kousek kanalizace v ulici ke mlejnu. Proběhla výměna vodoměrů v Dožicích a Budislavicích. V Radošicích se dodělává garáž hasičárny.

Bavme se spolu, držíme spolu a chťejme víc

František Konvář
starosta

Významná jubilea v říjnu 2024

Jungerová Růžena	Radošice	88
Bubeníčková Hana	Budislavice	80
Polanová Milada	Radošice	80
Duchoň Josef	Starý Smolivec	79
Trhlík František	Mladý Smolivec	76
Hřebejková Jana	Mladý Smolivec	75
Lukačová Marie	Mladý Smolivec	73
Lederbuchová Zdeňka	Mladý Smolivec	73
Slavíčková Ivana	Mladý Smolivec	72
Reis Ivan	Dožice	70

Rozloučili jsme se v měsíci srpnu

Ing. Otakar Friedrich, Radošice

Přivítali jsme v měsíci srpnu

Jakub Ševčík, Mladý Smolivec

Informace občanům k platbám poplatku

za odvoz a likvidaci odpadu na rok 2024 a úhradě za vodné za 7/2023 – 12/2023

TKO rok 2024	Vodné 7/2023 – 12/2023
800 Kč osoba trvale bydlící	15 Kč bez DPH za 1 m ³ (16,50 Kč s DPH)
550 Kč dítě do 15ti let trvale bydlící	
800 Kč za rekreační objekt za rok	
Splatnost do 31. 3. 2024	Splatnost do 31. 3. 2024
č. ú.: 5822361/0100 Komerční banka QR Platba	
Var. symbol: číslo popisné, poznámka (zpráva): TKO, jméno, adresa	Var. symbol: číslo popisné, poznámka (zpráva): voda, jméno, adresa
Poplatek za psa 50 Kč na rok, Za každého dalšího psa 75 Kč na rok	
Žádáme občany o spolupráci s informacemi do Smoliveckých novin o narozených občancích a zemřelých občanech, nahlášením na Obecní úřad osobně nebo e-mailem nebo telefonicky.	

Kalendář akcí

Přehled akcí v okolí Mladosmolivecka

14. 9. 2024 - proběhne Netradiční pouťové odpoledne v mysliveckém areálu Nivice ve Starém Smolivci. Od 14:00 hodin program pro děti, od 16:00 hodin živá hudba. Vstupné: 100 Kč dospělí, děti zdarma.

21. 9. 2024 - 3. ročník Budislavického burčákového bublání. Od 14:00 hodin na dvoře za vinným vínem v Budislavicích 29. Těšit se můžete na burčák, víno, cider a grilované dobrotky.

28.-29. 9. 2024 - Pouťový víkend v Dožicích: v sobotu se od 14:00 hodin koná Pouťový fotbalový turnaj v malé kopané, od 20:00 hodin v hospodě pak bude taneční zábava, kde k poslechu a tanci zahraje kapela Avengers. V neděli bude od 11:00 hodin Poutní mše svatá a od 14:00 hodin proběhne Pouťové odpoledne pro děti a dospělé.

Přehled akcí v regionu

6. 6.-30. 9. 2024 - výstava o historii pivovarnictví Církev a pivo. Špejchar Ve Dvoře ve Spáleném Poříčí, po předchozí domluvě v infocentru.

17. 9. 2024 - koncert JUDr. Iva Jahelky a skupiny Knezaplacení v Městském kulturním středisku v Rožmitále pod Třemšínem. Od 19:00 do 21:00 hodin. Vstupné: 250 Kč.

20. 9. 2024 - Den seniorů na náměstí 17. listopadu v Příbrami, od 13:30. Vystoupí Petra Černocká s kytaristou, Jakub Machulda a Kroky Michala Davida. Bohatý doprovodný program včetně testování zraku zdarma.

20.-21. 9. 2024 - Plzeňský festival vína PODZIM 2024. V Kopeckého a Smetanovo sadech v Plzni. Začátek akce v pátek ve 13:00 hodin. Festival dobrého vína, lahodného street foodu a živé hudby. Vstupné zdarma.

21. 9. 2024 - zahraje Divadélko KOS Černobilou pohádku, od 10:00 hodin na Malé letní scéně nebo ve stodole Rodného domu v Nepomuku. Vstupné: 50 Kč.

24. 9. 2024 - Přednáška o životě a díle Antonína Dvořáka. V Městské knihovně ve Spáleném Poříčí od 17:00 hodin.

24. 9. 2024 - přednáška Šlechtická sídla a jejich opevnění ve středověku. V Muzeu jižního Plzeňska v Blovicích od 17:00 hodin.

27.-28. 9. 2024 - Masofest 2024 – festival masa, piva a hudby v areálu Nový rybník v Příbrami.

28. 9. 2024 - se uskuteční Václavská zábava, kde zahraje kapela Brumendo a Nektar boys. Od 20:00 hodin v "Čmelíkárně" v Kasejovicích.

28. 9. 2024 - Sv. Václav a stezka podzemních plodů – dobrodružství plně objevení a hravého učení na stezce podzemních plodů. Začátek a konec trasy v infocentru Blatná, od 9:00 do 17:00 hodin.

4. 10. 2024 - Cimbálová muzika Milana Broučka s hosty: Ivou Pazderkovou a Václavem Noidem Bártou. V Buena Vista Clubu v Plzni od 19:00 hodin. Vstupné: 590 Kč. Vstupenky: <https://www.ticketstream.cz/>

5. 10. 2024 - proběhne v Kasejovicích Oktoberfest, kde budou k ochutnání piva nejrůznějších stylů od minipivovarů a domovníků. Na nádvoří Klubovny chovatelů "Čmelíkárna".

5. 10. 2024 - proběhne již tradiční Pilsner Fest v areálu pivovaru Plzeňského prazdroje. Začátek akce od 11:00 hodin. Program a více informací na: <https://www.pilsner-urquell.cz/pilsner-fest>

10. 10. 2024 - se uskuteční Festival Jakuba Jana Ryby v městském muzeu a galerii Nepomuk od 17:00 hodin. Jde o interaktivní besedu s četbou z vlastního deníku J.J. Ryby a poslechem hudby z nahrávek festivalového digitálního archivu k připomenutí jeho narozenin.

11. 10. 2024 - Přednáška 600 let bez Jana Žižky. V Městské knihovně ve Spáleném Poříčí od 18:00 hodin.

17. 10. 2024 - vystoupí u příležitosti Festivalu Jakuba Jana Ryby, Václav Hudeček se svým houslovým koncertem. Od 19:00 hodin v sále v hotelu U Zeleného stromu. Vstupné: 100 Kč.

18.-19. 10. 2024 - proběhne mezinárodní turistický pochod pořádané pro pěší, cyklisty i kočárky. V pátek se bude jednat o pivní pochod a sobotní program je určen pěším, kočárkům a cyklistům na různých trasách. Pořádá KCT Nepomuk.

Rekonstrukce

byty, domy, nebytové prostory, chaty,
chalupy, ... (celky nebo části)

elektro, zednické práce, voda, topení,
klimatizace, zemní práce, kovovýroba a
zámečnictví, bourání a likvidace, vyklízení

Martin Podhrázský

602 457 053

marpod@hotmail.cz

www.elmapo.cz

Václava Fialová

– hospoda Radošice

Můžete říct něco o historii této hospody? Jak hluboko sahá historie, že je na tomto místě hospoda?

„Historie je dlouhá. Hnedle asi 90 let, kdy se tam vlastně narodila Honzova máma (matka Jana Fialy st. – pozn. autorky), tak už tam hospoda byla. Ona se narodila v hospodě. I když to bude ještě více – je to určitě přes 90 let, možná už i přes 100 let. Na obrázku u hodin v hospodě je vidět, jak vypadala úplně stará hospoda.“

K čemu tento dům původně sloužil. Je to jediná budova, která slouží jen jako hospoda.

„Já si myslím, že to byla pořád hospoda. Když se tam narodila Honzova máma, tak hospoda už tam byla. Měli jí její rodiče. Bůh ví, od jakého roku, to my ani nevíme. Z vyprávění víme, že za války se v místním sklípku schovávali lidé nebo jídlo.“

Jak dlouho jste hospodskou v Radošicích? Jak jste se k tomu dostala?

„Hospodskou v Radošicích jsem 23 let. Lucka šla na mateřskou, tak jsem to po ní přebrala s tím, že jsem si myslela, že se tam Lucka vrátí. No jenomže na uživení to nebylo, že jo.“

Co Vás na této práci nejvíc baví? Byly někdy dny, kdy jste si řekla, balím, končím?

„Tak asi práce s těmi lidmi mi baví nejvíc. Takové dny byly. Občas už jsem toho měla všeho dost a chtěla jsem s tím skončit.“

Není to tak dlouho, co byla doba covidová. Vnímala jste to jako velký problém? A myslíte si, že to má nějaký dopad i na současnost?

„Covid problém úplně nebyl. A dopad na současnost, no. Myslím si, že se po tom covidu dokonce i hospoda zlepšila.“

Přeskočíme k takovým zábavnějším otázkám. Lidé se chodí do hospody bavit.

Měla jste někdy štamgasta nebo hosta, se kterým se to v hospodě opravdu nedalo vydržet?

„Měla, ale nebudu ho jmenovat. ☺ On se v tom pozná, až to bude čist ☺. Mele si svoje a musí být místní kápo ☺.“

Objevila se u Vás v hospodě i nějaká celebrita/známá osobnost?

„To jsem tady byla krátce, ale tenkrát tady byla Petra Janů. Ale ona měla chalupu asi ve Hvozďanech, tak nevím, jak sem zavítala. Ale tenkrát odpoledne tady byla, asi dvě hodiny. A jinak tady asi jiná celebrita nebyla. Ale jo vlastně, ještě tady byl ten z televize, ze zpráv, nemůžu si vzpomenout na jméno, teď je na vozíčku – Michal Jančařík.“

A co nejvtipnější historka, kterou jste v hospodě zažili?

„Když sem jezdili trampíci z Prahy a říkala jsem jim: prší, nechodte do lesa, já vám zatopím na sále, budte tady. Ne, oni museli jít domů. Tak ztratili boty, chatu nenašli, tak se v osm ráno zase vrátili. V šest odešli, v půl osmé tady zase byli. Takže jsme stejně šli a roztopili jsme na sále, aby tam mohli přespat. Jezdili sem pravidelně 12 let.“

Vzpomenete si na nejhorší rvačku, která u vás proběhla?

„Bylo to při hasičské schůzi. Nevím, co se tam semlelo. Hráli na koště jako na kytaru a najednou z toho byla taková rvačka, že se sklo hrnulo koštětem ven ze schodů. To tady byli všichni, celý okrsek, ale jak se to celé semlelo, to přesně nevím.“

Jakou nejneobvyklejší věc někdo zapomněl v hospodě?

„Jednou tam byly klíče od auta – na to dotyčný přišel až za dva dny. Ale jinak jsou to pravidelně svršky.“

Máte v hospodě nějaký rekord například v množství vypitého piva za akci, den nebo měsíc? Kolik piva se tak průměrně vytočí za měsíc?

„Za měsíc se vytočí tak 12-15 sudů. Nějaký rekord si úplně nepamatuju. Při nějaké zábavě si vybavuju, že to bylo asi 6 nebo 8 sudů jsme vytočili, ale to už je hodně dlouho.“

Přesunula bych se na poslední téma a tím jsou pořádané akce. Radošice patří mezi ty vesnice, které jsou v tomto směru velice aktivní.

Jaké druhy akcí pořádáte ve vaší hospodě, či jaké doposud byly v hospodě pořádány?

„Dělají se zábavy, maškarní bál, oslavy různých narozenin, schůze, myslivci tady bývají po naháňkách, svatby už tady taky byly. Letos jsme měli rodáky. Provozovali jsme taky fialkové bály – ty jsme dělali asi 4 roky, potom to nějak upadlo. Ale ty byly hezký. Měli jsme svoji muziku, ale na tu večer mohl přijít kdo chtěl. Omladina dělala módní přehlídky. Jednou jeli okolo čtyřkolkáři – náhodou zastavili po cestě, měli hlad, měla jsem vařeno, tak jsem jim dala oběd. No a pak jezdili 10 let na kachnu. A ještě si pamatovali, kdo jaký jedl kousky masa a divili se, že jeden rok, měl každý stehno a ptali se proč. Tak jsme jim řekli, že jsme kvůli nim vypěstovali kachny se 4 stehnama ☺ a oni tomu věřili. Nakonec, až když odjžděli, tak jsem jim to řekla, že jsem koupila stehna v Rabbitu ☺“

Na kterou akci vzpomínáte v dobrém/špatném nejvíce anebo byla podle Vás nejvíce vydařená?

„Nejlepší? To bylo asi když jsme dělali Do-re-mi a myslivci. To byly nejhezčí takové akce. Na špatnou akci si nepamatuju. Myslím si, že tady ani nějaká špatná akce neproběhla.“

Co byste chtěla, aby lidé věděli o Vaší hospodě? Jak byste ji popsala někomu, kdo ji ještě nikdy nenavštívil?

„To je těžký. Myslím si, že je tady každý velice dobře vítaný, přátelský. Nikdo na nikoho cizího není nepřijemný, myslím si, že každého tady vítáme dost vřele a jsou tu i spokojení, a hlavně se sem hodně vrací.“

Děkuji za rozhovor.

Michaela Nesvedová

Cesta Peklem – závěrečná část

V dnešní díle doprovodíme Jana Spoura – rodáka z Budislavic z čp. 2 do posledních válečných dnů.

20. dubna 1945 byl vydán rozkaz, abychom neuléhali a připravili se, že tábor bude evakuován. Byly vytvořeny skupiny po 500 vězňích. Byl jsem ve skupině Čechů, v níž byli Antonín Zápotocký, Jaromír Dolanský, Jan Vodička, Bohumil Šroubek, Josef Zábrana, Stanislav Šneberger atd. Na cestu, a to bylo poslední, co jsme dostali, byl chleba (cihla pečená ve formě) a kousek salámu. První noc jsme po celodenním putování přenocovali v borovém lese. Ulehl jsem do dolíku a zabalil se do přikrývek. Ráno mne probudil chlad. V noci pršelo a voda stékala do dolíku a chladila. Jednu noc jsme přenocovali ve velké stodole pod střechou na slámě, jinak už jenom venku. Cesty, kterými jsme procházeli, byly přecpány vojenskými vozidly, vozy civilistů, kteří prchali před frontou. Průchod místy stěžovala rozstřílená vozidla, mrtvolky lidí i koní. Cesty kudy před námi procházely skupiny vězňů, byly lemovány mrtvými vězni, kteří již nemohli, a kterým SS dávali ránu do týlu. Ve velkém bukovém lese u Grabowa soustředili SS opět celý tábor. Pro vodu nás vodili lesní cestou více jak půl hodiny. Po cestě jsme sbírali mladé kopřivy, které jsme si svařovali. V té době objevili náš tábor zástupci Červeného kříže. SS nám ukradli 200 balíčků Červeného kříže, které obsahovaly balené potraviny a také americké cigarety. Zásahem této mezinárodní organizace nám museli zbytek balíčků vydat. V té době umírali stovky vězňů hladem a vysílením. V lese u Grabowa bylo soustředěno asi 17 000 vězňů. Po několika dnech přišel rozkaz k dalšímu pochodu. Naše skupina minula městečko Kriwitz a směřovala ke Schwerinu. Cestou upozornili civilisté SS, kteří nás doprovázeli, že ve Schwerinu jsou již Američané a na východ od nich pak Rusové. SS v nejbližším borovém lese dali hlavy dohromady (poprvé nestavěli stráž) a ohlásili nám, že jdou opatřit chléb. Bylo to 2. května 1945. Víc jsme je nespátřili. Občas projelo lesem nějaké německé vozidlo směrem na západ. Vojáci nám házeli něco k jídlu. Mnozí z nich už byli beze zbraní a všichni měli jeden cíl – dosáhnout co nejrychleji amerického zajetí. Na nedaleké cestě stály vozy, koně zabavili Rudoarmějci. Z těchto opuštěných vozidel donesli jsme drobné potraviny, které byly po skupinách rozdávány, a nastalo vaření. Jiní vězni objevili v opuštěných německých vozidlech radiopřijímače, donesli baterie, a tak jsme se dozvídali, co se děje ve světě. Pobíhající kůň po lese posloužil jako první maso, které jsme mezi sebe rozdělili. Asi třetí den přijel mezi nás zaprášený ruský frontový kapitán, kterému jsme se představili jako organizovaná jednotka. Dal nám

pokyny, kam se máme obrátit o základní potraviny a slíbil, že jakmile jim to situace na frontě dovolí, že se o nás postarají. Jinak jsme si pomáhali sami, Doplnili a zlepšili jsme svůj oděv. V plechovkách od plynových masek jsme vyvařovali prádlo, abychom se zbavili vši. Po několika dnech jsme dostali rozkaz nastěhovat se do nedalekých Kriwitz, které byly obyvatelstvem opuštěny. Protože domy byly přeplněny, našli jsme si na zahradě kurník, ve kterém bydleli Josef Zábrana z Brna, František Suchánek z Havlíčkova Brodu, Josef Šneberger z Líní a já. Blízko zahrady jsme lovili ryby. Pomocí rozhlasu jsme sledovali průběh Pražského povstání od 5. května až do úplné kapitulace fašistických armád. Z Kriwitz jsme se přemístili do velkého opuštěného mlýna, kde už bylo všechno vyjedeno a vybito. Jediným živým zvířetem zde byl obrovský kanec. Z tohoto mlýna jsem se vypravil na opuštěný dvorec, kde stálo asi 40 dojníc několik dní nedojených a donesl odtud plné vědro mléka, přestože jsem dojit neuměl. Z toho mlýna už nás sovětská armáda dopravila auty do Nového Brandenburgu, vařila pro nás a starala se o nás. S prvním transportem, který vezl ženy z koncentračního tábora v Rawensbruku, byly mezi nimi i lidické ženy, odjel domů dříve než my Antonín Zápotocký, který doma pomocí příbuzných vězňů zorganizoval a vyslal pro nás kolonu nákladních aut až do Nového Brandenburgu. Sovětská armáda neměla k dispozici tolik vozidel, aby je s námi mohli vyslat. Sovětští vojáci vytahovali z lesů opuštěné vojenské vozy, a pokud to jen šlo, tak je dávali do provozu.

Na zpáteční cestě (6. května 1945) jsme projeli celým Berlínem, projeli jsme i Drážďany a na vlastní oči viděli následky bombardování. Nikdy nezapomenu, když jsme 7. června 1945 za krásného slunečného dne překročili naši státní hranici. 8. června jsem vyřídil příjezdové formality v Praze a večer dojel do Plzně ke švagrovi v Radyňské ulici a konečně 9. června 1945 ráno domů do Líní.

Toto byla několikaletá cesta jednoho budislavického rodáka všemožnými evropskými věznicemi a lágry během nejstrašnější války, kterou lidstvo pamatuje. Doufám, že se tehdejší dobu podařilo vyprávěním Jana Spoura maximálně přiblížit, a že se čtenáři při čtení tohoto životního příběhu nenudili a snad si udělali i názor na to jaké máme štěstí, že žijeme v této době.

Čerpáno z rukopisu Jana Spoura roč. 1908, přepsal Jan Spour roč 1978

Český svaz chovatelů ve spolupráci s místními dobrovolníky Vás zve na

Kasejovický Oktoberfest

K ochutnání zde budou piva nejrůznějších stylů jak z minipivovarů, tak i od domovarníků.

Kdy: 5.10.2024

Kde: na nádvoří Klubovny chovatelů „Čmelíkárna“ *

*V případě špatného počasí se akce přesune do vnitřních prostor.

Záříjové knižní hity

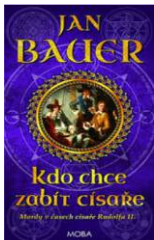
Vážení čtenáři, prvním záříjovým knižním hitem je historický román s názvem *Kdo chce zabít císaře* ze série rudolfínských detektivek, v němž se tentokrát zdá být ohrožen život samotného panovníka. Jan Bauer nás zavede do rudolfínské Prahy a každodenního života na konci 16. století. *Irská kráska* je první román z historické trilogie o těžkém životě Gracelin O'Malleyové, jejíž osud je stejný jako osud celého Irska protkáno smutkem, odvahou a nadějí. Autorka zde velmi barvitě popisuje tehdejší způsob života, hladomor a boj s vykořisťováním. Dalším dílem je román z pařížského prostředí od německého autora Nicolase Barreau. *Kniha Úsměvy žen* je plná francouzského šarmu a anglického humoru. Jako poslední je opět kniha pro nejmenší čtenáře. Tentokrát se jedná o dílo od Jitky Vítové, které je doplněno ilustracemi Světlany Sýkorové Blechové.

Kdo chce zabít císaře

HODNOCENÍ: 67%

Počet stran: 247; vydáno 2022; 1. vydání

Anotace: Písař zemského soudu Lukáš Trobl z Květnice náhodou vyslechne v zapadlé krčmě U Bláznivé kobyly rozhovor dvou neznámých mužů, v němž zazní slova o tom, že „je třeba zabít císaře“. Lukáš si není jist, zda se mu to v opilsti nezdálo, ale raději o tom informuje svého strýce, dvorního radu Maxmiliána Trobla. Na jeho pokyn začíná pátrat po dvojici neznámých a zjišťovat, zda se opravdu nechystá atentát na Rudolfa II. V pátrání mu pomáhají jednonoží válečný vysloužilce Konrád, uherská nevěstka Adriana a také dvorní astronom Johannes Kepler. Zprvu se zdá, že Lukáš zaslechl pouze opilcký vtíp, ale když je sám málem zabit a zachráněn ho jen kapitán císařského vojska Albrecht z Valdštejna, pozná, že jde do tuhého. Zvláště když nemůže věřit ani císařskému komorníkovi Filipu Langovi nebo císařově milence Kateřině Stradové. Že by ti dva měli zájem na Rudolfově smrti?

Irská kráska

HODNOCENÍ: 86,5%

Počet stran: 472; vydáno 2017; 1. vydání

Anotace: Život Gracelin O'Malleyové nebyl snadný už od počátku, hned záhy ztratila matku a jako patnáctiletá se musela provdat za anglického šlechtice, aby zachránila nejen svého otce, ale i zbytek rodiny před naprostou chudobou. Gracelin musí snášet manželovu nevyrovnanou povahu a stupňující se týrání. Přes veškerá příkoří, kterým čelí, zůstává její duše plná odvahy. Během hladomoru, který sužuje celé Irsko, nabízí potravu každému, kdo zaklepe na její dveře. Pomáhá rovněž rebelům skrývajícím se na irském venkově, mezi něž patří i její bratr, a také poznává skutečnou hlubokou lásku, o kterou má však záhy zase přijít. Stojí před rozhodnutím, jestli chce zůstat loutkou v rukou společnosti, nebo se všem vzepřít a pokusit se vybojovat si naději na lepší budoucnost a svobodu.

Úsměvy žen

HODNOCENÍ: 75%

Počet stran: 296; vydáno 2016; 1. vydání

Anotace: Hrdinkou je mladá zklamaná majitelka restaurace, a proto kromě tajemné knihy a nové lásky nechybějí ani lákavé recepty francouzské kuchyně. Aurélie Brendin je hezká, mladá kuchařka z Paříže. Před časem zdědila po otci restauraci „Tems des cerises“ – Čas třešní. Když ji opustí přítel, přestává věřit v upřímnou lásku a bloudí smutně městem. Ačkoli vůbec nečte, náhodou se ocitne v knihkupectví a objeví knižku *Úsměvy žen* od Roberta Millera. Začte se do ní a od první stránky má pocit, že má s knihou překvapivě mnoho společného: hrdinka knihy se Aurélii hodně podobá, nosí dokonce stejné šaty a v knize existuje i restaurace Čas třešní. Aurélii to tak překvapí, že nabyde dojmu, že tohle nemůže být náhoda, nýbrž osud, a zatouží po osobním setkání s autorem knihy...

Kamarádi z lesa, aneb, Lež má krátké nohy

HODNOCENÍ: 100%

Počet stran: 60; vydáno 2020; 1. vydání

Anotace: Jednoho dne na kamarády z lesa čekalo psaní. Bylo to pozvání na prázdniny od dědečka a babičky zajíčka Ušáčka. Vlak do Lhoty jim odjížděl druhý den brzy ráno. Zvířátka si proto s radostí zabalila zavazadla a už se těšila na dobrodružství. To však na ně čekalo dříve, než si kamarádi mysleli... Zvířátka se tentokrát na vlastní kůži přesvědčí, že lež má krátké nohy a naučí se také odpustit chybu kamarádovi.

Zdroj anotací: Katalog NK ČR
Zdroj obrázků: Databazeknih.cz

Květa Marešová ml., knihovnice

MŠ a ZŠ Hvoždany

Příměstské tábory ve Hvoždanech jsme si opět užili

Na tři prázdninové týdny od 22. července do 9. srpna ožila hvoždanská škola skotačícími dětmi. Probíhaly zde tři turnusy příměstských táborů – dva sportovní a jeden výtvarný, který se nesl v duchu Země skřítků. Táborů využilo 45 dětí – některé z nich byly na dvou, a dokonce i na všech třech turnusech.

Na sportovních táborech si děti užily cyklistiky, turistiky, sportovního zápolení, soutěžení v lese, a hlavně dvoudenního raftování na Vltavě. Letos nám počasí opravdu přálo a na raftech krom pořádného pádlování bylo spoustu legrace a bezva koupání. Také výtvarníci si zaspotovali, koupali se, ale hlavně se věnovali malování, kreslení, tvoření domečků a zázemí pro skřítky. V samém závěru tábora se nalíčili a pozvali rodiče a příbuzné, aby zpěvem a tancem společně ukončili prožitý týden.

Všem, kteří se podíleli na realizaci táborů zajišťováním programu, stravování a příjemných a čistých prostor společně s dětmi a rodiči mockrát děkujeme a těšíme se opět v příštím roce.

Mgr. Ivana Juračková, ředitelka školy

Nový školní rok 2024/2025

Dvuměsíční letní prázdniny skončily, všichni školáci i učitelé si, doufám, odpočinuli a načerpali síly, neboť 2. září zahajujeme nový školní rok 2024/2025. Čeká nás mnoho práce, povinností, poznávání, ale také zajímavých zážitků, společných výletů a sportovních akcí. Do lavic poprvé usednou naši prvňáčci, kterým přeji, aby je škola bavila a chodili do ní rádi.

Během léta obě školní budovy díky finanční podpoře zřizovatele opět „zkrásněly“. V budově MŠ proběhly kompletní rekonstrukce školní družiny – nové lino, koberec, výmalba, a schodiště do 1. patra. Byla vymalována učebna a chodba MŠ, chodby a šatna ZŠ. Všichni provozní zaměstnanci obou škol, ŠJ a ŠD gruntovali a gruntovali, aby zaměstnanci i žáky přivítaly 2. září krásné a čisté prostory obou škol.

V letošním školním roce zůstává MŠ jednotřídní, ZŠ sedmitřídní a jedno oddělení ŠD. Rady pedagogů posílí Ivana Krátká – učitelka na 2. stupni ZŠ, Petra Kmůchová – asistentka na 1. stupni ZŠ, po delší nepřítomnosti se vrací Pavla Sloupová – učitelka MŠ a Zdeňka Bedřichová bude pracovat v MŠ na pozici asistentky pedagoga. Zaměstnance ŠD a ŠJ přivítáme ve stejném složení.

Přeji všem žákům šťastné vykročení do nového školního roku, všem zaměstnancům hodně nadšení a silné nervy a rodičům co nejvíce radosti z úspěchů jejich dětí.

Mgr. Ivana Juračková, ředitelka školy

Akce na září

- 2. 9. – Slavnostní zahájení nového školního roku 2024/2025, před budovou ZŠ 8.00
- 16. 9. – Ukázka tréninku Taekwon - DO ITF, 10.15 - 1. stupeň ZŠ, 11.15 - 2. stupeň ZŠ
- 18. 9. – Dopolnední celoškolská Podzimní cvičení v přírodě - turistika a cykloturistika okolí Hvožďan, přírodní a kulturní památky, MŠ a ZŠ
- 19. 9. – Plénum SRPD a třídní schůzky, budova ZŠ 16.00
- 23. 9. – ŠA OP JAK - MŠ + 1. a 2. ročník: Honza a Hejbulák, vadlo A Dvořáka Příbram, odjezd 7.30
- 28. 9. – Státní svátek - sv. Václav!!!
- 2. 10. – Celoškolský projektový den: Den jazyků

Aktuality, dokumenty, fotogalerii, info z jídelny a mnoho dalšího naleznete na webu www.zsmshvozdan.cz

Prakyáda Lukáše Zajíce aneb sobotní chvílka poezie po dožicku

Jak nám říká tradice
letos v srpnu znova
„Prakyáda Zajíce“
v Dožicích se koná.

Víc než třicet účastníků
s praky různé výroby
z dřeva, plastu nebo kovu,
co se komu víc hodí.

Tajemstvím je zahaleno
jak získat prak nejlepší,
vrba nebo deščík zlatý,
šance je prý největší.

Táhni gumou, zamiř – „pal!“
Zajíc už se sesypal.
Další body získáš rázem,
když plechovka spadne na zem.

Všechny cíle zasaženy,
všechny ceny rozdány,
žádný úraz, okna celá,
dnešní den je za námi.

Děkujeme všem za účast
a už zverme Vás
napřesrok k nám do hospody,
střílet budem' zas!

Pavla Kovaříková

Konec prázdnin s překvapením

Letos poprvé jsme se loučili s prázdninami v sobotní dopoledne 31.8. Pro děti jsme si připravili zajímavé aktivity jako např. zatloukání hřebíků, rybolov, házení na terč, tvořivé dílničky, skákačí hrad, malování na obličeje a jízdu na poníkovi Cipískovi. U stánkařů bylo možné si zakoupit krásné ručně dělané šperky nejen z korálků, oblečení pro děti i miminka a také mýdlové dekorace. Nově jsme si místo divadelního představení pro děti připravili společnou hru Rybičky, rybičky, rybáři jedou, do které se zapojily malé i velké děti. Hra měla úspěch, a tak se ještě jednou zopakovala. Poté přišlo na řadu přetahování s dlouhým lanem, kde se děti rozdělily do dvou týmů a vzájemně změřily své síly proti sobě. A aby dospěli jenom nepostávali kolem, měli jsme připravené i větší lano. Souboj mezi dětmi a dospělými v čele s panem starostou vypadal dlouho nerozhodně, chvíli měly děti navrch, ale nakonec připadlo vítězství dospělým. Každé dítě si domů odneslo vlastnoručně vyzdobenou plátěnou tašku, dřevěný obrázek s klíčenkou a sádrový odlitek.

I letos bylo připraveno pro všechny drobné občerstvení v podobě ovoce, sladkého cukroví, nealko nápojů, kávy a samozřejmě nesmělo chybět opékání vuřtů. Další novinkou letos byla možnost zakoupit si cukrovou vatu a sladký popcorn. S jejich přípravou si daly práci holky z Radošic: Verča, Slávka, Iveta a Anička.

Velké poděkování patří Obci Mladý Smolivec za poskytnutí dotace, Agrochovu Kasejovice-Smolivec za finanční příspěvek, a hlavně našim dobrovolníkům: Vladce Růtové a Kateřině Kolářové – malování obličejů, Evelině Lošanové – obsluha poníka, Tomáši Fenkovi – pomoc s výzdobou a Janě Karlíkové – obsluha u občerstvení.

Velice nás těší, že i letos se společně s námi přišlo rozloučit s prázdninami okolo 40 dětí.

Aneta Tichá
foto Aneta Tichá a Jiří Krejčík

Pouťový víkend v Mladém Smolivci

Rok se s rokem sešel a čas poutě přišel. Tentokrát se ovšem jednalo o trochu neobvyklou, ale o to rozhodně zábavnější pouť. V sobotu 10. srpna se na venkovním parketu u obecního úřadu konala tradiční pouťová taneční zábava. Odbila osmá hodina večerní a do Smolivce se začali sjíždět první tanečníci. Lidí postupně přibývalo a míst ubývalo. Více než sto tanečníků mohlo rozvlíknout své boky do rytmu kapely Talisman. Nasát tradiční pouťovou atmosféru přišlo nejen velké množství místních, ale také mnoho přespolních. Každý si mohl během večera dojít pro něco malého k snědku a pití. Věřím, že si večerní zábavu, která trvala do brzkých ranních hodin, všichni přítomní užili a příští rok přijdou SDH Mladý Smolivec podpořit znovu. Následující den se na dětském hřišti za obecním úřadem konala pouťové odpoledne pro děti. Před druhou hodinou odpolední se začali scházet první dětské návštěvníci s rodiči a prarodiči. Na všechny zde čekala střelnice, malování na obličej, házení míčků na klauna, slalom, skákací hrad a také například tvořivá dílnička. Na každém stanovišti dostali naši nejmenší spoustu maličkostí a sladkostí. Na místě byla možnost zakoupení pouťových suvenýrů v podobě náramků, náušnic a přívěsků. Pro labužníky byly za symbolické ceny připraveny dobroty v podobě popcornu, pouťového žele a lineckých koláčků. Po celé odpoledne až do večerních hodin byla otevřena hospoda pod obecním úřadem, o jejíž chod se staral Tomáš Fenko. Celkem se pouťového odpoledne zúčastnilo okolo 40 dětí. Velké díky patří členům SDH Mladý Smolivec, obci Mladý Smolivec a všem dobrovolníkům, kteří se na uskutečnění pouťového víkendu podíleli.

Květa Marešová ml., foto František Konvář

Putovní letní kino v Budislavicích

V sobotu 24. srpna 2024 se na u nás opět promítalo pod širým nebem. Tentokrát se letní kino konalo v Budislavicích, v obecní anketě zvítězil film Prázdniny s broučkem, takže všichni přítomní se mohli těšit na českou letní komedii.

Místní si pro všechny příchozí připravili bohaté občerstvení, posedět bylo možné od 17:00 hodin, samotné promítání začalo chvilku po 20:30 hod. Nechyběl ani popcorn, takže to bylo kino, jak má být.

Nikdo tedy nestrádal ani žízni a ani o smích tu nebyla nouze. Do Budislavic si našlo cestu okolo 110 platících návštěvníků. K tomu nezbyvá než doufat: „Tak zase příště, na nějaké další akci na Mladosmolivecku“.

Karolína Černá, foto František Konvář

Rod Müllerů z Radošic

Dne 11. 8. 2024 zemřel Ing. Otakar Friedrich z Radošic ve věku 76 roků. Otakar Friedrich byl projektantem, jeho bratr Ing. Jiří Friedrich střiháčem Filmového studia Barrandov a České televize. Po svých předcích vlastní budovu v Radošicích č. 50.

Jejich předci v Radošicích byli z rodu Müllerů a Hlínů. Matka Anna Müllerová vystudovala učitelský ústav v Českých Budějovicích a celý život učila. Provdala se za Otakara Friedricha a oba před důchodem učili na měšťanské škole v Dožicích, on jako ředitel školy, ona jako učitelka.

Daleko známější na celém Blatensku však byl děda obou bratrů a otec Anny – dnes již téměř zapomenutý František Müller, narozený v Roupově dne 21. 11. 1883. Vyučil se zedníkem a tesařem a v obou oborech dosáhl kvalifikace mistra. V roce 1908 se oženil s Růženu Hlínovou, dcerou stavitele Jana Hlíný z čísla 50 v Radošicích. Se svým tchánem zpočátku spolupracoval a později převzal jeho živnost. Stavby realizoval podle svých plánů nebo i plánů a projektů jiných stavitelů. Pracoval i jako znalec při stavebních řízeních. Stavěl jak soukromé, tak i veřejné budovy a stavby. V našich vesnicích: Mladý Smolivec: 1937 přestavba Siblíkova mlýna. Radošice: 1926 rekonstrukce a rozšíření návesní kaple sv. Anny, 1938–1939 stavba víceúčelové budovy obecního úřadu, kempeličky, hasičské zbrojnice, knihovny a služebního bytu, 1940 přestavba hostince č. 64 „U Peláků“. Starý Smolivec: 1939 plán přestavby konírny na chlévy pro vepře v panském dvoře. Stavěl či projektoval i v dalších vesnicích: Čížkov, Hvoždany, Kadov, Kasejovice, Kocelovice, Lnáře, Metly, Tchořovice, Újezd u Kasejovic, Újezdec u Bělčic, Zámlyni. Nejvíce prací vykonal ve Lnářích – celkem 13. Domovské právo získal v Radošicích v roce 1940. Již ale dávno předtím pracoval v komunální politice – v letech 1919–1927 ve funkci druhého, pak prvního radního. Do obecní samosprávy byl zvolen i po druhé světové válce roku 1946 jako člen MNV.

Předkové Františka Müllera byli zřejmě německého původu, kteří se uplatňovali ve vrchnostenských službách, ponejvíce jako šafáři, ale i v řadách nižší čeledi. Nejstarším zjištěným předkem je Wolfgang Müller, který pracoval jako šafář na několika panstvích a zemřel v roce 1798. Stejně tak i jeho syn Jakub Müller byl šafářem, naposledy ve Kbelu, panství Červené Poříčí na pomezí Klatovska a Přešticka a jeho syn Josef Müller na téměř panství.

Otcem stavitele Františka a synem výše jmenovaného Josefa Müllera pak byl rodič stejného jména – František Müller. Ten nejprve pracoval v panském dvoře v Červeném Poříčí a Roupově, ale pak se jako první z rodu usadil na Blatensku u barona Karla von Lilgenau. Nejdříve na velkostátku Lnáře a pak jako šafář v Radošicích. Radošice pak již neopustil a funkci šafáře zde vykonával 30 roků. V Radošicích také v roce 1938 zemřel. Jeho čtvrtým dítětem byl právě stavitel František Müller.

Zajímavý je ale i osud bratra stavitele – Josefa Müllera. Ten v roce 1924 koupil v rámci pozemkové reformy za 110 tis. Kč zbytkový statek v Radošicích – celkem 35 ha, z toho 30,5 ha zemědělské půdy. K tomu patřily i budovy bývalého panského dvora. Nákup realizoval za půjčku od záložny a další půjčku od svého bratra Františka – stavitele. Tomu ji splácel dovozem dřeva na stavby rodinných domků. Zemřel v radošickém dvoře – číslo 1 dne 12. 6. 1943.

František Müller v mladších letech

Nejmladší Josefova dcera Anna se dne 4. 7. 1936 provdala za Josefa Berana, narozeného v roce 1909 v Bezděkově pod Třemšínem. Ten prodal svůj rodný statek, aby mohl vyplatit svého bratra a dvě sestry Anny. S Annou pak hospodařili spolu v Radošicích č. 1. Podle obecní kroniky z roku 1956: „Protože pan Josef Beran (č. 1), největší zemědělec v obci, není schopen jen se svou rodinou (manželka a syn) sklídit úrodu, občané mu ze všech sil dle svých možností pomáhají. Ve vsi je dost oblíben, nezkaží žádnou zábavu a nikdy neodmítne pomoc. Podle obecní kroniky z roku 1957: „Josef Beran byl z obce vystěhován“. To se stalo na základě tajné směrnice č. 27 „Akce K jako kulak“ z roku 1951, kdy byl úspěšným sedláčkům na vesnicích zabrán veškerý majetek a museli z vesnic odejít. S rodinou byli vystěhováni do Nestrašovic u Březnice. Anna Beranová, rozená Müllerová zemřela v Březnici v roce 2015 v nedožitých 103 letech.

V Radošicích tak zůstal rod Müllerů již jen v čísle 50, které zdědili nakonec výše jmenovaní bratři Otakar a Jiří Friedrichovi.

Pramen:

Článek „František Müller, stavitel v Radošicích a jeho odkaz na Blatensku – Zpravodaj Blatensko SOBě květen 2022 od Mgr. Vladimíra Červenky

Parte Ing. Otakara Friedricha

Článek „Rok 1946–1957 v Radošicích“ – Smolivecké noviny č. 167 červenec 2024 od Marka Rouse, kronikáře obce Radošice

Zapsala: Ing. Jaroslava Kratochvílová

Zdroj foto: Zpravodaj Blatensko SOBě srpen 2022

Memoriál Václava Matouška

V sobotu 3. srpna proběhl v mysliveckém areálu Nivice další ročník Memoriálu Václava Matouška v loveckém parkouru. Letos startovní listina čítala 47 střelců a střelkyň. Parkour byl tradičně sestaven z jednotlivých terčů, v druhém kole poté převážně z dvojstřelů. První místo si vystřelil s 37 zásahy Pavel Koblasa, druhé místo obsadil Michal Žahour s 35 zásahy. Třetí místo po rozstřelu ukořistil Zbyněk Adamec se 34 zásahy. V kategorii ženy zvítězila Petra Slavíková s 19 zásahy, druhá skončila Adéla Sedláková se 14 zásahy, třetí se umístila Tereza Sedláková s 10 zásahy. Po celý den nás provázelo krásné počasí, což přilákalo i několik desítek lidí, kteří se přišli občerstvit a podívat. Děkujeme všem sponzorům, kterými byli: Leifheit CZ a.s., Agrochov Kasejovice-Smolivec a.s. a Obec Mladý Smolivec.

text a foto Michaela Nesvedová

Nová fotbalová sezóna je na svém počátku

Fotbalová přestávka je minulostí, nová sezóna se pomalu rozjíždí. Po loňském sestupu z okresního přeboru se smolivečtí fotbalisté představí po roce znovu ve III. třídě.

V rámci letní přípravy odehrál Smolivec jedno přátelské utkání proti plzeňskému týmu TJ Union Sparta Plzeň. Zápas se hrál v Plzni a Smolivec v něm sice prohrál 6:3, ale zejména herní projev byl příjemným překvapením. Dalším překvapením bylo několik nových tváří, které se v zápase představily a patří mezi nové posily smoliveckého týmu. Jedním z nich je Ondřej Litvány, který hned vstřelil ve svém prvním utkání branku. Druhou posilou, která do Smolivce přišla, je David Hoang. V rámci přípravy hráči absolvovali také několik tréninků a hned v prvním utkání to bylo znát. Přípravu na III. třídu zažilo také hřiště – probíhalo pravidelné sečení, hnojení, postřik proti jeteli, či aplikace terčů do trávníku, které mají usnadnit lajnování hřiště. V horkém počasí také samozřejmě zalévání pomocí zavlažovacího robota nebo hasičských aut.

Po všech přípravách a drilech, poslední prázdninový víkend, přijelo k prvním utkání na smoliveckou půdu Záhoří a Smolivec do utkání vstoupil ve velkém stylu. Po prvním poločase vedli smolivečtí 3:0, po vlastním gólu a trefách Juana Zabaly a Davida Hoanga. Hned po poločase zvýšil skóre Michal Tyrpekl a podruhé v utkání se prosadil David Hoang. Záhoří dokázalo pouze upravit výsledek utkání na 5:1 a tak si Smolivec hned v prvním utkání připsal krásné 3 body.

Do nové sezóny vstupuje Smolivec také na novou sociální síť – Instagram. Pokud patříte mezi uživatele Instagramu a zároveň jste fanoušky Starého Smolivce, začněte ho sledovat na tomto účtu [sk_stary_smolivec](#) a nenechte si ujít novinky a žhavé informace přímo z klubu. Samozřejmě chodte i nadále fandit na utkání, kluci to potřebují.

Michaela Nesvedová

MS "STRÁŽ" MLADÝ SMOLIVEC

POŘADÁ

ZA FINANČNÍ PODPORY OBCE MLADÝ SMOLIVEC

V SOBOTU 14.9.2024

NETRADIČNÍ POUŽOVÉ ODPOLEDNE

OD 14:00 PROGRAM PRO DĚTI
OD 16:00 ŽIVÁ HUDBA

MYSLIVECKÝ AREÁL NIVICE - STARÝ SMOLIVEC

PŘIJĎTE OCHUTNAT OBČERSTVENÍ ZE ZVĚŘINY, DĚTI SE MOHOU TĚŠIT NA STŘELNICI, SKÁKACÍ HRAD, CUKROVOU VATU A DALŠÍ ATRAKCE

VSTUPNÉ: DOSPĚLÝ 100 KČ, DĚTI ZDARMA

3. ročník

**Budislavické
burčákové bubláni**

sobota **21.9.2024** od 14h

burčák víno, cider
grilované dobroty

na dvoře za vinohrádkem v Budislavicích 29

**Asistenční služby a výpomoc
v domácnosti**

ALŽBĚTA PODHRÁZSKÁ
602 207 597

www.asistence-betty.cz

Základní rozsah nabídky

- **Asistenční služby při osobní hygieně** (omývání na lůžku, koupání, mytí vlasů a jiné)
- **Společnost osobám nemohoucím, nemocným či jinak omezeným**
- **Doprovodné služby** (návštěva lékaře, úřadu, vycházky a podobné)
- **Obstarání nákupů** (v místě bydliště)
- **Další služby mimo výše vyjmenované po osobní dohodě**

E-mail: alzbeta.podhrazska@asistence-betty.cz

POUŤOVÝ VÍKEND V DOŽICÍCH

SOBOTA 28. 9. 2024

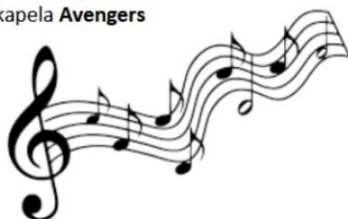
• **Pouťový fotbalový turnaj v malé kopané**

- od 14 hodin, na hřišti
- zápas 2x10 minut, týmy 5+1
- hraje se o sud piva, počet týmů omezen
- registrace týmů na tel. č. 777 597 464

• **Pouťová taneční zábava**

- od 20 hodin, v hospůdce
- k tanci zahraje kapela **Avengers**
- vstup 150 Kč

NEDĚLE 29. 9. 2024

• **Poutní mše svatá**

- od 11 hodin, v kostele sv. Michaela Archanděla
- mši slouží páter Robert Bergman

• **Pouťové odpoledne pro děti i dospělé**

- od 14 hodin, v hospůdce
- posezení, občerstvení
- pro děti skákací hrad, střílnice a soutěže

